

Betreft: Reactie op Idee verschuivend wengebied i.p.v. vast wengebied

De VVD fractie van Landerd heeft het volgende voorstel gedaan als alternatief voor een vast wisentwengebied in Zeeland:

Verdeel het gebied in sectoren en laat het wengebied door de Maashorst schuiven; niet alleen in de voortuin van Zeeland, begrazing op maat, verschuiven gebruik fietspaden.

Reactie op dit voorstel

Er zijn nog 2 gebieden min of meer geschikt als wengebied (zie bijlage 2 bij het IBeP). Door ieder gebied lopen routes. Dit voorstel betekent dat deze gebieden ook worden ingericht als wengebied en dat ze om de beurt voor bijvoorbeeld de duur van een half jaar als wengebied worden gebruikt.

Behalve het voordeel dat de last van een afgesloten gedeelte van de Maashorst gespreid wordt, zijn er alleen nadelen te noemen:

- *Verwarring bij publiek*
Al wordt nog zoveel moeite gedaan om de verschuiving te communiceren, toch zullen er mensen verrast worden doordat ze een ander deel plotseling niet meer in kunnen.
- *Extra kosten*
Er moet extra raster gezet worden om meerdere gebieden tijdelijk af te kunnen sluiten. Poorten moeten afsluitbaar gemaakt worden en er is meer bebording nodig. Ook extra kosten om steeds bekend te maken welk gebied aan de beurt is, waar men dus tijdelijk niet meer in kan. Het steeds verhuizen van de dieren kost ook extra geld.
- *Veel regelwerk*
Steeds moet worden geregeld dat bepaalde routes tijdelijk niet meer gebruikt kunnen worden. Denk aan aanpassing fietsknooppuntensysteem, besluiten Wegenverkeerswet indien nodig.
- *Nadelen tijdelijke begrazing*
Begrazing en plantengroei zijn met elkaar in balans. Zonder begrazing gaan grassen overheersen en verdwijnen bloemen. In eerste instantie vooral de eenjarige soorten, die ieder jaar opnieuw uit zaad moeten kiemen. Een tijdelijke lagere graasdruk komt van nature eens in de 50 a 100 jaar voor. Die natuurlijke dip is er echter nu al door de overschakeling van een hoge graasdruk met veel hooglanders naar de veel kleinere startkuddes van de nieuwe grazers en dus een lagere druk. Bij het verhuizen van de wisenten naar andere gebieden gaat de langzame winst in het huidige gebied weer verloren en verandert in een verlies: veel eenjarige bloemen en de daarbij horende dieren verdwijnen.
Om een nieuwe dip in de graasdruk te voorkomen zou het vrijgekomen gebied begrast kunnen worden met andere grazers. Dat betekent echter meer werk en meer gedoe met verhuizen van dieren.
- *Nadelen steeds verhuizen voor de dieren*
Grote grazers zijn gewoontedieren. Dieren bouwen en band op met hun leefgebied. Ze leren waar wat en wanneer te vreten is, wat goed eetbaar is en wat niet. Bovendien leren ze waar ze bezoekers of beheerders kunnen verwachten en waar ze veilig hun kalfjes ter wereld kunnen brengen. Een stabiele herkenbare omgeving brengt rust in de kudde en is een belangrijk onderdeel van het wenproces.
Wisentkoeien proberen altijd terug te gaan naar de plek waar ze de vorige keer hun kalf succesvol ter wereld hebben gebracht. Sowieso brengt iedere verhuizing het risico met zich mee dat de dieren terug willen. Soms doen ze dat ook gewoon.
Na iedere verhuizing begint het wenproces opnieuw. Meestal gaat dat prima, maar soms - en vooral na veel verhuizingen - hebben dieren er genoeg van en zijn ze niet meer bereid om mee te werken. Dergelijke dieren gaan zich verzetten tegen de verhuizer, de mens dus, en worden onhandelbaar of zelfs gevaarlijk en moeten dan verwijderd worden. Dit is goed bekend van begrazingsprojecten met runderen (galloways en schotse hooglanders) en is meestal geen punt van aandacht, omdat dieren nu eenmaal jarenlang en vaak zelfs een leven lang op dezelfde plek grazen.